

?Intel·ligència no orgànica

Els contenidors han marcat la meua vida. La meua mare em va tenir entre dos contenidors de rebuig, però ho va fer per ignorància. La pobra no havia rebut l'educació estàndard i es pensava que jo no era més que un fecaloma que havia d'expulsar. Anys després, el dia del seu enterrament, la família em van tancar en un contenidor d'orgànica durant tota la cerimònia -«per precaució», deien. I la veritat és que em van fer un favor, a mitges. Les litúrgies em repugnen, però aquell veïnat reciclava massa i vaig acabar amb agulletes abdominals després de tenir tantes basques. Sort que allò no era nou per a mi. Recordo quan vaig patir la meua primera relació sexual voluntària, el dia de la festa de graduació universitària. El grup classe també em va tancar en un contenidor, aquest cop de vidre. En el transcurs d'aquelles hores vaig muntar-me la meua pròpia festa escurant les ampolles d'alcohol. Per desgràcia, l'endemà vaig patir una gran ressaca i una *sextape* meua que circulava per l'internet de l'època de les 56k, on compartia fluids amb el propi receptacle verd. Encara avui en conservo les cicatrius per tot arreu. Ah, també vaig decidir festejar amb la meua parella, bé, la meua ex, quan vaig veure que era una de les poques persones que reciclava correctament. Malauradament, em va deixar després del desafortunat incident que us vaig comentar fa temps, quan vaig confondre el nostre fill amb la bossa d'orgànica i el vaig dipositar al contenidor. Per sort, vaig ser ràpid: me'n vaig adonar abans de dues hores i el vaig recuperar. Però va ser a canvi de l'anell de compromís.

Als companys del **Pou** sempre els envio fotos de contenidors per a la *Bugada*, bàsicament perquè crec que aquests recipients són la imatge que millor representa un barri i la seva gent. És per això que aplaudeixo el nou model de recollida de la brossa de l'Ajuntament de Manresa del vostre espaitemps. Però també m'agradaria alertar que, per més intel·ligents que siguin uns contenidors, la capacitat cerebral dels seus usuaris no s'incrementa per art de màgia. És per això que sempre he cregut que el millor reciclatge que es pot fer és abocar les persones adultes -no els nadons- que no reciclen al contenidor d'orgànica. Si estan trossejats o no és indiferent, com a compost sempre seran més útils per a l'espècie.

P. S. I que consti que jo vull acabar exactament així, per tal que la meua vida tingui coherència de principi a fi.